

Udskriftsdato: 19. december 2025

2018/1 LSF 86 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter (Nedsættelser af elvarmeafgiften og den almindelige elafgift samt fremrykning af reduktion af den grønne check)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin. j.nr. 2018-3828

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter¹⁾

(Nedsættelser af elvarmeafgiften og den almindelige elafgift samt fremrykning af reduktion af den grønne
check)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 1 i lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 5 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »30,2 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »15,3 øre pr. kWh (2015-niveau)«.
2. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »89,8 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »85,9 øre pr. kWh (2015-niveau) til og med den 31. december 2022, 82,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023, 81,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2024 til og med den 31. december 2024 og 76,0 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«.

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »2.-16. pkt.« til: »2.-10. pkt.«
2. § 1, stk. 1, 6.-12. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 525 kr.«
3. I § 1, stk. 1, 13. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »14.-16. pkt.« til: »8.-10. pkt.«
4. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »2.-13. pkt.« til: »2.-9. pkt.«
5. § 1, stk. 2, 5.-9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.«
6. I § 1, stk. 2, 10. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »11.-13. pkt.« til: »7.-9. pkt.«
7. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres »2.-16. pkt.« til: »2.-10. pkt.«
8. § 2, stk. 2, 6.-12. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 7.000 kr.«
9. I § 2, stk. 2, 13. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »14.-16. pkt.« til: »8.-10. pkt.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 2 har virkning fra og med indkomståret 2019.

Stk. 3. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsnedsættelser i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 1. januar 2025.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.2. *Nedsættelser af den almindelige elafgift*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Lovforslaget*
 - 2.3. *Fremrykning af reduktionen af den grønne check*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Lovforslaget*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1.1. *Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021*
 - 3.1.2. *Nedsættelser af den almindelige elafgift*
 - 3.1.3. *Fremrykning af reduktionen af den grønne check*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1.1. *Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021*
 - 4.1.2. *Nedsættelser af den almindelige elafgift*
 - 4.1.3. *Fremrykning af reduktionen af den grønne check*
 - 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har indgået Energiaftale af 29. juni 2018. Dette forslag udmønter en del af denne aftale

Med energiaftalen er aftaleparterne enige om, at Danmarks internationale styrkepositioner inden for

grøn energi og klima skal udbygges yderligere, og at det høje tempo i den grønne omstilling skal fastholdes.

Aftaleparterne er således enige om at lempe elvarmeafgiften og den almindelige elafgift. Afgiftslempelserne vil betyde, at flere vælger grønne løsninger såsom varmepumper, som også kan fremme et mere fleksibelt og integreret energisystem og en bedre udnyttelse af overskudsvarme. Afgiftslempelserne vil samtidigt gøre det billigere at være dansker og medføre en betydelig samfundsøkonomisk gevinst. Endvidere vil afgiftslempelserne reducere indkomstforskellene, da virkningen fra lempelserne relativt set vil være størst for de laveste indkomstgrupper. Forslaget har bl.a. til formål at udmønte denne del af aftalen, som indebærer disse lempelser i elvarmeafgiften og den almindelige elafgift.

Endelig har forslaget til formål at udmønte fremrykningen af reduktionen af den grønne check, som udgør en del af den finansiering, der er aftalt i energiaftalen.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det foreslås, at elvarmeafgiften lempes. Elvarmeafgiften er afgiften på elektricitet til opvarmning af elopvarmede helårsboliger og afgiften på elektricitet anvendt til eksempelvis vandvarmere og varmepumper i momsregistrerede virksomheder. Med forslaget foreslås elvarmeafgiften lempet med 15,2 øre/kWh fra og med 2021 (2018-niveau). Dermed nedsættes elvarmeafgiften fra 30,7 øre/kWh til 15,5 øre/kWh fra og med 2021 (2018-niveau).

Indtil den 1. maj 2018 udgjorde elvarmeafgiften 40,7 øre pr. kWh (2018-niveau). Med lov nr. 478 af 16. maj 2018 blev elvarmeafgiften nedsat til 30,7 øre pr. kWh fra og med 2021 og frem. Denne lempelse var en del af Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer af 12. november 2017. Det fremgår af aftalen om erhvervs- og iværksætterinitiativer, at aftalens parter var enige om at søge at gennemføre en varig nedsættelse af elvarmeafgiften med 25 øre pr. kWh fra og med 2021 i forbindelse med de kommende energiforhandlinger. Denne hensigtserklæring realiseres fuldt ud med ovennævnte foreslåede nedsættelse af elvarmeafgiften fra 30,7 øre/kWh til 15,5 øre/kWh fra og med 2021 (2018-niveau). Den foreslåede nedsættelse indebærer, at der gennemføres en samlet nedsættelse af elvarmeafgiften med 25,1 øre pr. kWh i forhold til niveauet i 2017.

Lempelsen vil gøre elvarmeafgiften mere balanceret i forhold til energiafgiften på fossile brændsler til rumvarme. Endvidere vil initiativet fremme den grønne omstilling i varmesektoren ved at øge udbredelsen af både individuelle varmepumper og varmepumper i fjernvarmen. Som følge af et skifte fra fossil varme til elvarme bidrager lempelsen til at reducere CO₂-udledningen uden for kvotesektoren, ligesom det bliver mere attraktivt at bruge elvarme frem for f.eks. brændeovne, hvilket vil reducere udledningen af partikler.

Det foreslås endvidere at lempe den almindelige elafgift med 4 øre pr. kWh i 2019-2022, 7 øre/kWh i 2023, 8 øre pr. kWh i 2024 og 14 øre pr. kWh i 2025 (2018-niveau). Elafgiften vil dermed udgøre 77,4 øre pr. kWh i 2025 (2018-niveau). Den almindelige elafgift udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018.

Denne lempelse af elafgiften vil fremme elektrificeringen af samfundet og sikre en bedre udnyttelse af de stigende mængder vedvarende energi. Endvidere vil lempelsen harmonere med, at der med energiaftalen følger en massiv udbygning med vedvarende energi i elproduktionen, som betyder, at fossile brændsler fortrænges af grøn el, som i 2030 skønnes at kunne dække Danmarks elforbrug.

Endelig foreslås det i lovforslaget at fremrykke reduktionen af den grønne check. Denne fremrykning er en del af den finansiering, der er aftalt i energiaftalen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021

2.1.1. Gældende ret

Elvarmeafgiften er en reduceret elafgift i forhold til den almindelige afgift på elektricitet, som udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018. Efter lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017 (herefter elafgiftsloven) findes to forskellige områder, hvor elvarmeafgiften finder anvendelse.

Elvarmeafgiften finder for det første anvendelse på forbrug af elektricitet i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, når forbruget af elektricitet overstiger 4.000 kWh årligt, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt.

For det andet finder elvarmeafgiften anvendelse for momsregistrerede virksomheder. Virksomhederne kan således efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., delvist få tilbagebetalt nævnte almindelige afgift af elektricitet for en række nærmere afgrænsede formål vedrørende rumvarme m.v. Det gælder for afgiftspligtig elektricitet, som eksempelvis forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand og elektriske radiatorer m.v. Det gælder også for elbaseret varme, som leveres ud af huset, herunder til momsregistrerede virksomheder. Elvarmeafgiften er den del af den almindelige elafgift, som ikke tilbagebetales, og som virksomhederne således selv betaler.

Elvarmeafgiften udgør 30,7 øre pr. kWh (2018-niveau) fra og med 1. januar 2021.

Satsen er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. Grundbeløbet udgør 30,2 øre pr. kWh i 2015-niveau. Satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. De fremtidige afgiftssatser pr. år er endnu ikke fastsat.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at nedsætte elvarmeafgiften med 15,2 øre pr. kWh fra og med 2021 (2018-niveau). Nedsættelsen foreslås at finde anvendelse for elvarmeafgiften, der gælder for momsregistrerede virksomheder, og for elvarmeafgiften vedrørende forbrug af elektricitet i el-opvarmede helårsboliger, der overstiger 4.000 kWh årligt. Afgiftssatsen for elvarme vil være baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, og den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I forslaget foreslås grundbeløbet (2015-niveau) ændret. Den foreslåede sats for elvarmeafgiften fra og med 2021 udgør 15,5 øre pr. kWh (2018-niveau). Det svarer til et grundbeløb på 15,3 øre pr. kWh i 2015-niveau. Afgiftssatser opgjort f.eks. i 2018-niveau svarer til satser opgjort i 2018-priser i energifaktalen.

2.2. Nedsættelser af den almindelige elafgift

2.2.1. Gældende ret

Den almindelige elafgift udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018. Afgiftssatsen er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. Grundbeløbet fremgår af elafgiftsloven. Grundbeløbet udgør 89,8 øre pr. kWh i 2015-niveau. Satsen – med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh – reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftsniveauet stiger derfor i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. De fremtidige afgiftssatser pr. år er endnu ikke fastsat.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den almindelige elafgift nedsættes med 4 øre pr. kWh i perioden 2019-2022, 7 øre pr. kWh i 2023, 8 øre pr. kWh i 2024 og 14 øre pr. kWh i 2025 (2018-niveau). Elafgiften vil dermed udgøre 77,4 øre pr. kWh i 2025 (2018-niveau). Afgiftssatsen for den almindelige elafgift er baseret på

et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, og den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I forslaget foreslås grundbeløbet, der fastsættes i 2015-niveau, ændret. De foreslåede satser i den almindelige elafgift fremgår af tabel 1.

Tabel 1. Foreslåede satser i den almindelige elafgift

Øre pr. kWh	Grundbeløb 2015-niveau	
	2018-niveau	
Gældende	89,8	91,4
<i>Foreslåede ændringer</i>		
1. januar 2019 - 31. december 2022	85,9	87,4
1. januar 2023 - 31. december 2023	82,9	84,4
1. januar 2024 - 31. december 2024	81,9	83,4
1. januar 2025 og frem	76,0	77,4

Anmærkning: Afgiftssatser opgjort i 2018-niveau svarer til satser opgjort i 2018-priser i energiaftalen.

Fra 1. januar 2019 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau reduceret fra 89,8 øre pr. kWh til 85,9 øre pr. kWh. Det svarer til at den almindelige elafgift reduceres med 4 øre pr. kWh fra 91,4 øre pr. kWh til 87,4 øre pr. kWh i 2018-priser. Satsen for den almindelige elafgift vil udgøre 88,4 øre pr. kWh i 2019.

2.3. Fremrykning af reduktionen af den grønne check

2.3.1. Gældende ret

Som led i 2009-skattereformen Forårspakke 2.0 blev der ved lov nr. 472 af 12. juni 2009 om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter (herefter kompensationsloven), indført en skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, også kaldet den grønne check.

Den grønne check ydes til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler. Den grønne check er på 765 kr. i 2018. Pensionister får en højere grøn check på 930 kr., jf. nærmere nedenfor.

Derudover ydes der en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år. Den supplerende grønne check er i 2018 på 175 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 350 kr. i 2018. Pensionister får en højere supplerende grøn check på 215 kr., dog maksimalt 430 kr., jf. nærmere nedenfor.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 397.000 kr. (2018). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For den supplerende grønne check tillægges bundfradraget et beløb, der for ikke-pensionister udgør 10.200 kr. (2018) og for pensionister 12.400 kr. Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for personen er aftrappet fuldt ud. Aftrappingsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

Fra og med indkomståret 2013 blev der indført et tillæg til den grønne check målrettet personer med lave indkomster. Tillægget udgør et fast beløb på 280 kr. årligt. Tillægget tildeles personer med en indkomst, der ikke overstiger 232.000 kr. (2018). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20.

Den grønne check og den supplerende grønne check blev fra og med indkomståret 2014 reduceret

for at finansiere tilbagerulningen af forsyningssikkerhedsafgiften m.v., jf. lov nr. 1174 af 5. november 2014. Nedsættelsen blev fastsat til at ske gradvist fra 2015 til og med 2020 og gælder for alle.

Fra og med indkomståret 2018 blev den grønne check for ikke-pensionister reduceret yderligere for at finansiere afskaffelsen af PSO-afgiften, jf. lov nr. 191 af 27. februar 2017. Reduktionen blev fastsat til at ske gradvist frem mod 2025, således at den grønne check efter gældende regler udgør 630 kr. i 2019 faldende til 525 kr. i 2025. Den supplerende grønne check blev reduceret forholdsmæssigt, så den i 2019 udgør 145 kr. pr. barn, dog maksimalt 290 kr., faldende til 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr., i 2025. Som konsekvens af nedsættelsen af den grønne check blev tillægget til bundfradraget ved aftrapning af den supplerende grønne check også nedsat til 8.400 kr. i 2019 faldende til 7.000 kr. i 2025. Den grønne check og den supplerende grønne check blev ikke reduceret for folkepensionister og førtidspensionister. Det betyder, at pensionister efter gældende regler får en grøn check på 930 kr. i 2019 faldende til 875 kr. i 2025 og en supplerende grøn check på 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr., i 2019 faldende til 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr., i 2025.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at fremrykke reduktionen af den grønne check for ikke-pensionister, så den for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår vil udgøre 525 kr., jf. *tabel 2*. Det foreslås endvidere at fremrykke reduktionen af den supplerende grønne check for ikke-pensionister, så den for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår vil udgøre 120 kr., dog maksimalt 240 kr., jf. *tabel 2*. Da reduktionerne, der foreslås fremrykket, ikke reducerer pensionisters grønne check, vil den foreslåede fremrykkelse ikke have betydning for størrelsen af pensionisters grønne og supplerende grønne check. Tillægget til grøn check på 280 kr. til personer med lave indkomster berøres heller ikke af forslaget.

Tabel 2. Nye satser for den grønne check til ikke-pensionister

Kr.	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Gældende regler							
Grøn check	630	600	595	550	545	535	525
Supplerende grøn check	145	140	135	125	125	125	120
Maks. supplerende grøn check	290	280	270	250	250	250	240
Tillæg til bundfradrag ved aftrapning af den supplerende grønne check	8.400	8.000	7.933	7.333	7.267	7.133	7.000
Forslag							
Grøn check	525	525	525	525	525	525	525
Supplerende grøn check	120	120	120	120	120	120	120
Maks. supplerende grøn check	240	240	240	240	240	240	240
Tillæg til bundfradrag ved aftrapning af den supplerende grønne check	7.000	7.000	7.000	7.000	7.000	7.000	7.000

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021

Med forslaget reduceres elvarmeafgiften med 15,2 øre pr. kWh fra 2021 og frem (2018-niveau). Elvarmeafgiften lempes således fra 30,7 øre pr. kWh til 15,5 øre/kWh fra 2021 og frem (2018-niveau). Lempelsen medfører et umiddelbart mindreprovenu på 375 mio. kr. i 2021, jf. *tabel 3*. Grundlaget for

elvarmeafgiften forventes at stige frem mod 2025, hvorfor det umiddelbare mindreprovenu skønnes at udgøre 425 mio. kr. 2025.

Tabel 3. Provenumæssige konsekvenser af lavere afgift på elvarme

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2019
Umiddelbart mindreprovenu	275	-	-	375	425	425	425	425	-
Mindreprovenu efter tilbageløb	275	-	-	375	400	400	400	400	-
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	225	-	-	325	325	350	350	350	-

Grundlaget for elvarmeafgiften forventes at stige de første par år, hvilket primært skyldes afviklingen af PSO-afgiften og lempelser af elvarmeafgiften som følge af aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer. Da el-varmeforbruget på længere sigt forventes at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP, skønnes det varige umiddelbare mindreprovenu at være 275 mio. kr.

Adfærdseffekterne vil reducere de umiddelbare provenueffekter. Adfærdseffekterne består af to effekter. En nedsættelse af elvarmeafgiften gør det billigere at bruge el, hvilket vil medføre et øget forbrug af el. Det ekstra forbrug af el til elvarme medfører et merprovenu for staten. Samtidig reducerer nedsættelsen af elvarmeafgiften omkostningerne ved at brug el til opvarmning i forhold til varme fra vedvarende energi (VE) og fossile brændsler. Det øgede elvarmeforbrug medfører, at der anvendes færre afgiftsbelagte fossile brændsler, hvilket isoleret set medfører et mindreprovenu. Samlet set medfører adfærdsvirkningerne dog et positivt merprovenu, hvilket reducerer det umiddelbare mindreprovenu. Mindreprovenuet udgør efter tilbageløb og adfærd 350 mio. kr. i 2025. Det øgede elforbrug vil give borgere og erhverv en gevinst, og der er yderligere en gevinst for staten som følge af et afledt merprovenu fra det øgede forbrug af el til elvarme. Lempelse af elvarmeafgiften skønnes at medføre en samfundsøkonomisk gevinst på ca. 0,4 mia. kr. i 2025.

Med lempelsen af elvarmeafgiften reduceres omkostningerne til anvendelse af elvarme betydeligt. For et parcelhus på ca. 140 m², hvor der anvendes en elvarmepumpe, vil lempelsen udgøre ca. 1.400 kr. årligt inkl. moms, mens lempelsen vil udgøre ca. 2.850 kr. årligt inkl. moms, hvis huset opvarmes med elradiatorer.

3.1.2. Nedsættelser af den almindelige elafgift

Med forslaget reduceres den almindelige elafgift 4 øre pr. kWh i 2019 stigende til 14 øre pr. kWh i 2025 og frem (2018-niveau). Det umiddelbare mindreprovenu udgør 500 mio. kr. i 2019 stigende til 1.575 mio. kr. i 2025, jf. tabel 4.

Tabel 4. Provenumæssige konsekvenser af lavere satser i den almindelige elafgift

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2019
Umiddelbart mindreprovenu	900	500	500	475	475	825	925	1.575	450

Mindreprovenu efter tilbageløb	700	400	375	375	375	650	725	1.225	-
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	450	325	275	250	225	400	450	775	-

Grundlaget for den almindelige elafgift forventes på sigt at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP, hvormed det varige umiddelbare mindreprovenu skønnes at være 900 mio. kr.

De lempede afgifter vil medføre et øget forbrug af el. Da afgiften på almindelig el fortsat vil være forholdsvis høj selv efter nedsættelserne, vil der komme et betydeligt merprovenu fra det ekstra elforbrug. I 2025 skønnes mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd at udgøre 775 mio. kr. eller ca. halvdelen af det umiddelbare mindreprovenu. Det øgede elforbrug vil have en værdi for borgere og erhverv, og der er yderligere en gevinst for staten som følge af et afledt merprovenu fra det øgede forbrug af el. Lempelse af den almindelige elafgift skønnes at medføre en betydelig samfundsøkonomisk gevinst på ca. 0,8 mia. kr. i 2025.

3.1.3. Fremrykning af reduktionen af den grønne check

Med forslaget fremrykkes den gradvise reduktion af den grønne check for ikke-pensionister frem mod 2025 til 2019. Det skønnes at berøre knap 2,4 mio. modtagere af den grønne check.

Fremrykningen skønnes i 2019 at medføre et merprovenu på ca. 260 mio. kr. (2018-niveau) i umiddelbar virkning og ca. 240 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. *tabel 5*. Hele adfærdsvirkningen kan henføres til et øget arbejdsudbud.

Merprovenuet reduceres gradvist frem mod 2025, hvor virkningen er nul. Den varige virkning skønnes til ca. 8 mio. kr.

I finansåret 2019 skønnes et merprovenu på ca. 130 mio. kr., da det med nogen usikkerhed vurderes, at omkring halvdelen af den umiddelbare virkning udmøntes som ændringer af forskudsregistreringen og dermed indkomstskatterne i 2019, mens den resterende del bliver opgjort i forbindelse med årsopgørelsen for 2019 i foråret 2020.

Tabel 5. Provenumæssige konsekvenser af fremrykning af reduktionen af den grønne check

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2019
Umiddelbart merprovenu	9	260	180	160	55	45	25	0	130
Merprovenu efter tilbageløb	7	195	135	120	40	35	15	0	100
Merprovenu efter tilbageløb og adfærd	8	240	170	150	50	40	20	0	120

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige. Lovforslaget vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Nedsættelse af elvarmeafgiften i 2021

Det skønnes, at erhvervslivet anvender ca. 30 pct. af den el, der anvendes til elvarme. De lempede satser for elvarme medfører en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på 115 mio. kr. i 2021 stigende til 130 mio. kr. i 2025, jf. tabel 6.

Tabel 6. Umiddelbare lempelser for erhvervslivet af lavere afgift på elvarme							
Mio. kr. (2018-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Umiddelbar lempelse	-	-	115	130	130	130	130

4.1.2. Nedsættelser af den almindelige elafgift

Det skønnes, at erhvervslivet anvender knap 10 pct. af den el, der anvendes, som almindeligt el. De lempede satser for almindeligt el medfører en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på 40 mio. kr. i 2019 stigende til 125 mio. kr. i 2025, jf. tabel 7.

Tabel 7. Umiddelbare lempelser for erhvervslivet af lavere almindelig elafgift							
Mio. kr. (2018-niveau)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Umiddelbar lempelse	40	40	40	40	65	75	125

4.1.3. Fremrykning af reduktionen af den grønne check

Fremrykning af reduktionen af den grønne check medfører ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Skatteministeriet har vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Den del af forslaget, som vedrører elafgiftsloven, har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Den del af lovforslaget, der vedrører fremrykning af reduktionen af den grønne check, vil blive udmøntet automatisk. Ændringen vil blive indarbejdet i forskudsændringssystemet for 2019. Det indebærer, at de berørte vil få skatteforhøjelsen i løbet af 2019, hvis de får ændret deres forskudsopgørelse i løbet af indkomståret, mens den resterende del vil få skatteforhøjelsen i forbindelse med årsopgørelsen for 2019, som forventes tilgængelig i TastSelv i marts 2020. Her vil reduktionen af den grønne check alt andet lige resultere i en mindre overskydende skat eller en højere restskat for de berørte.

6. Miljømæssige konsekvenser

En nedsættelse af elvarmeafgiften og den almindelige elafgift forventes at øge det samlede elforbrug.

Det er Skatteministeriets vurdering, at de samlede lempelser forventes at øge det årlige elforbrug med ca. 1,3 mia. kWh på sigt. Vurderingen er forbundet med en vis usikkerhed. Stort set al elproduktion sker inden for EU's kvotesektor, der er omfattet af EU's kvotehandelssystem (kvotesektoren). Danmark har ikke særskilte reduktionsmål i kvotesektoren. I et kvotesystem vil en øget udledning fra et område blive udlignet af en tilsvarende mindre udledning et andet sted i EU, hvorfor der i udgangspunktet ikke er

en klimateffekt af national energipolitik i kvotesektoren. Med den nye aftale om rammerne for kvotehandelssystemet for 2021-30 vil overskydende kvoter i systemet blive overført til den markedsstabiliserende kvotereserve, hvorfra en del af kvoterne vil blive annulleret. Det vil føre til en lavere drivhusgasudledning fra EU's kvotesektor. En stigning kan således på kort sigt medføre mere udledning, hvoraf en betydelig del af denne på lang sigt vil blive neutraliseret af kvotesystemet. Når systemet er i balance igen, vil dynamikken i systemet være den samme som før den nye aftale.

Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil reducere omkostningerne ved at anvende elvarme relativt til individuel opvarmning med brug af fossile brændsler, der ikke er omfattet af EU's kvotesektor. Det skønnes, at skiftet fra ikke-kvoteomfattet varme til kvoteomfattet varme vil reducere CO₂-udledningen i ikke-kvotesektoren med ca. 0,8 mio. ton CO₂ i perioden 2021-2030. Hertil kommer en mindre effekt på 0,1 mio. ton CO₂ i perioden 2021-2030 fra lempelsen af den almindelige elafgift. Den almindelige elafgift anvendes i et mindre omfang også til elvarme og vurderes dermed også at fortrænge en mindre del individuel fossil opvarmning.

Lempelsen af elvarmeafgiften fremmer den grønne omstilling i varmesektoren ved bl.a. at øge udbredelsen af både individuelle varmepumper og varmepumper i fjernvarmen. Derudover øges tilskyndelsen til at nyttiggøre overskudsvarme.

Desuden vil elvarme i et vist omfang erstatte opvarmning fra brændeovne m.v., hvilket vil reducere udledningen af partikler.

Forslaget har således positive miljømæssige konsekvenser, da partikelforureningen reduceres. Samtidig reduceres CO₂-udledningen fra det ikke kvoteomfattede område.

Den del af lovforslaget, der vedrører fremrykning af reduktionen af den grønne check, har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

Den del af lovforslaget, der vedrører fremrykning af reduktionen af den grønne check, har ingen EU-retlige aspekter, og omfattes derfor ikke af notifikationen.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 31. august 2018 til den 28. september 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, ATP, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstands-vindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, Danske Regioner, Danske Universiteter, DANVA, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, DTL, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energi-

forum Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, InvesteringsFondsBranchen, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemløst Samvirke, Metalemballagegruppen, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Rockwoolfonden, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD-Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om fremrykning af reduktion af den grønne check skønnes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 240 mio. kr. i 2019. Merprovenuet aftager frem mod 2025, hvor virkningen er nul.	Forslag vedr. elafgifter skønnes at medføre et samlet mindreprovenu i 2025 på 1.125 mio. kr. (2018-niveau) efter tilbageløb og adfærd.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslag vedr. elafgifter skønnes at medføre en samlet umiddelbar lempelse for erhvervslivet på 255 mio. kr. i 2025.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.

Miljømæssige konsekvenser	CO ₂ -udledningen uden for det kvoteomfattede område skønnes at blive reduceret med 0,9 mio. ton i perioden 2021-2030. Desuden sker der en reduktion i partikelforureningen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode. Den del af lovforslaget, der vedrører fremrykning af reduktionen af den grønne check, omfattes dog ikke af notifikationen.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af elafgiftslovens § 1, at der efter lovens bestemmelser skal svares afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet. Efter elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, påhviler afgiftsbetaling den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Afgiftsbetalingen påhviler dermed netvirksomheder og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning. Disse virksomheder opkræver afgift af køberne af elektricitet, dvs. af elhandelsvirksomhederne, og disse virksomheder fakturerer elafgiften videre til forbrugerne. Der gælder dog visse regler om fritagelse, satsdifferentiering eller tilbagebetaling i forhold til almindelig elafgift.

Efter elafgiftslovens § 6, stk. 1, er elafgiften differentieret i forhold til, om der er tale om almindelig el eller el vedrørende visse elopvarmede helårsboliger. Elafgiftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt., vedrører således afgiftssatserne for elektricitet til opvarmning af helårsboliger. Det følger af denne gældende bestemmelse, at for forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, som opvarmes ved elektricitet, betales en afgift på 25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) til og med den 31. december 2019, 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021. Det fremgår af elafgiftslovens § 6, stk. 3, nr. 1, at det bl.a. er en betingelse, at boligenheden er opført i Bygnings- og Boligregistret som el-opvarmet helårsbolig.

Ovennævnte afgiftssatser er fastsat i 2015-niveau. Det følger af elafgiftslovens § 6, stk. 2, at satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, reguleres derfor årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i

takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. Satsen udgør 25,7 øre pr. kWh i 2018, mens den samme sats i 2015-niveau udgør 25,3 øre.

Den almindelige elafgift, som normalt står på elregningen til forbrugerne, udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018. Denne afgift gælder for de første 4.000 kWh årligt forbrug i helårsboliger, som opvarmes ved elektricitet.

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., at der ydes delvis tilbagebetaling af almindelig elafgift for afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt. Bestemmelsen vedrører muligheden for delvis tilbagebetaling af elafgift for momsregistrerede virksomheder, der har anvendt afgiftspligtig elektricitet til eksempelvis vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder leverancer af fjernvarme (herefter benævnt rumvarme m.v.).

Efter bestemmelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., ydes der tilbagebetaling af den almindelige elafgift nedsat med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2. Dette betyder, at afgiften - efter den delvise tilbagebetaling - for el til rumvarme m.v. i de omfattede momsregistrerede virksomheder altid svarer til og følger afgiften for forbrug af el, der overstiger 4.000 kWh årligt, i ovennævnte helårsboliger, som opvarmes ved elektricitet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, 1. pkt., at afgiftssatsen for afgiftspligtig elektricitet, der bruges til opvarmning af helårsboliger, og som overstiger 4.000 kWh årligt, fra og med 2021 nedsættes fra 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) til 15,3 øre pr. kWh (2015-niveau). Nedsættelse udgør således 14,9 øre pr. kWh (2015-niveau).

Forslagets gennemførelse har som konsekvens, at afgiften af el til rumvarme m.v. - efter delvis afgiftsgodtgørelse - i momsregistrerede virksomheder nedsættes på fuldstændig samme måde som afgiften for forbrug af el, der overstiger 4.000 kWh årligt, i ovennævnte el-opvarmede helårsboliger. Denne konsekvens skyldes, at afgiften - efter delvis afgiftsgodtgørelse - for de omfattede momsregistrerede virksomheder som nævnt altid svarer til og følger afgiften for forbrug af el, der overstiger 4.000 kWh årligt, i de el-opvarmede helårsboliger.

Den samlede afgiftsnedsættelse for nævnte boliger og virksomheder svarer til og udmønter afgiftsnedsættelsen ifølge energiaftalen. I aftalen kaldes afgifterne, som nedsættes, for elvarmeafgiften. Det fremgår således af aftalen, at denne elvarmeafgift nedsættes med 15,2 øre pr. kWh fra og med 2021 (2018-niveau). Dermed nedsættes elvarmeafgiften fra 30,7 øre pr. kWh til 15,5 øre pr. kWh fra og med 2021 (2018-niveau). Dette svarer til en nedsættelse på 14,9 øre pr. kWh i 2015-niveau, hvilket også er den foreslåede nedsættelse af elvarmeafgiften.

Forslagets formål og baggrund er beskrevet i afsnit 1 under lovforslagets almindelige bemærkninger, hvortil der henvises.

Til nr. 2

Efter gældende ret bestemmes det i elafgiftslovens § 1, at der efter lovens bestemmelser skal svares afgift til statskassen af elektricitet, der forbruges her i landet. Efter elafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, påhviler afgiftsbetaling den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet. Afgiftsbetalingen påhviler dermed netvirksomheder og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning. Disse virksomheder opkræver afgift af køberne af elektricitet, dvs. af elhandelsvirksomhederne, og disse virksomheder fakturerer elafgiften videre til forbrugerne. Der gælder dog visse regler om fritagelse, satsdifferentiering eller tilbagebetaling i forhold til almindelig elafgift.

Den almindelige elafgift udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018 og er fastsat på grundlag af elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt. Afgiftssatsen er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. Grundbeløbet

udgør 89,8 øre pr. kWh i 2015-niveau. Det fremgår af elafgiftslovens § 6, stk. 2, at satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftsniveauet for den almindelige elafgift stiger derfor i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. De fremtidige afgiftssatser pr. år er endnu ikke fastsat.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, 2. pkt., at afgiftssatsen for almindelig afgiftspligtig elektricitet på 89,8 øre pr. kWh (2015-niveau) nedsættes med 3,9 øre pr. kWh i 2019-2022, 6,9 øre pr. kWh i 2023, 7,9 øre pr. kWh i 2024 og 13,8 øre pr. kWh fra og med den 1. januar 2025 (2015-niveau).

Disse afgiftsnedsættelser i 2015-niveau svarer til og udmønter afgiftsnedsættelserne i 2018-niveau ifølge energiaftalen. Det fremgår således af aftalen, at den almindelige elafgift i 2018-niveau skal lempes med 4 øre/kWh i 2019-2022, 7 øre/kWh i 2023, 8 øre/kWh i 2024 og 14 øre/kWh i 2025. Elafgiften vil dermed udgøre 77,4 øre/kWh i 2025 (2018-niveau). I 2018 udgør den almindelige elafgift som nævnt 91,4 øre pr. kWh.

Forslagets formål og baggrund er beskrevet i afsnit 1 under lovforslagets almindelige bemærkninger, hvortil der henvises.

Til § 2

Til nr. 1

Som led i 2009-skattereformen Forårspakke 2.0 blev der med lov om en skattefri kompensation for forhøjede energi- og forbrugsafgifter, jf. lovebekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015 (kompensationsloven), indført en skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, også kaldet den grønne check. De nærmere beløb, som den grønne check udgør, er fastsat i lovens § 1, stk. 1, 2.-16. pkt.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret til nr. 2 og i afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre henvisningen til de fastsatte beløb, som den grønne check udgør i de enkelte indkomstår, i kompensationslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., fra »2.-16. pkt.« til »2.-10. pkt.«

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der ved nr. 2 foreslås at fastsætte det samme beløb for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår, hvorved en række punkummer i kompensationslovens § 1, stk. 1, udgår.

Til nr. 2

Som led i 2009-skattereformen Forårspakke 2.0 blev der med kompensationsloven indført en skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, også kaldet den grønne check.

Den grønne check ydes til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler. Den grønne check er på 765 kr. i 2018.

Fra og med indkomståret 2014 blev den grønne check reduceret for at finansiere tilbagerulningen af forsyningssikkerhedsafgiften m.v., jf. lov nr. 1174 af 5. november 2014. Nedsættelsen blev fastsat til at ske gradvist fra 2015 til og med 2020.

Fra og med indkomståret 2018 blev den grønne check reduceret yderligere for ikke-pensionister for at finansiere afskaffelsen af PSO-afgiften, jf. lov nr. 191 af 27. februar 2017. Reduktionen blev fastsat til at ske gradvist frem mod 2025, således at den grønne check vil udgøre 630 kr. i 2019 faldende til 525 kr. efter gældende regler.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ophæve § 1, stk. 1, 6.-12. pkt. i kompensationsloven og i stedet indsætte som 6. pkt., at den grønne check for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår skal udgøre 525 kr. Herved

fremrykkes den reduktion af den grønne check, som efter gældende regler først ville være fuldt indfaset i 2025.

Da reduktionen, der foreslås fremrykket, ikke reducerer pensionisters grønne check, vil den foreslåede fremrykkelse ikke have betydning for størrelsen af pensionisters grønne check. Der ændres således ikke ved, at pensionister får en højere grøn check end ikke-pensionister.

Til nr. 3

Pensionister får efter gældende regler en grøn check på 930 kr. i 2019, jf. kompensationslovens § 1, stk. 1, 13. og 14. pkt.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret til nr. 2 og afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i lovforslagets at ændre henvisningen til de fastsatte beløb, som den grønne check for pensionister udgør i de enkelte indkomstår, i kompensationslovens § 1, stk. 2, 13. pkt., fra »14.-16. pkt.« til »8.-10. pkt. «

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der ved lovforslagets nr. 2, foreslås at fastsætte det samme beløb for ikke-pensionister for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår, hvorved en række punkummer i kompensationslovens § 1, stk. 1, udgår.

Til nr. 4

Ved indførelse af kompensationsloven blev der ud over den grønne check, jf. bemærkningerne til nr. 2, indført en supplerende grøn check til personer, der den første dag i indkomståret er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret til nr. 5 og i afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre henvisningen til de fastsatte beløb, som den supplerende grønne check udgør i de enkelte indkomstår, i kompensationslovens § 1, stk. 2, 1. pkt., fra »2.-13. pkt.« til »2.-9. pkt.«

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der ved nr. 5, foreslås at fastsætte det samme beløb for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår, hvorved en række punkummer i kompensationslovens § 1, stk. 2, udgår.

Til nr. 5

Ved indførelse af kompensationsloven blev der ud over den grønne check, jf. bemærkningerne til nr. 2, indført en supplerende grøn check.

Den supplerende grønne check er i 2018 på 175 kr. pr. barn. Beløbet kan maksimalt ydes for 2 børn pr. person, dvs. maksimalt med 350 kr. i 2018.

Den supplerende grønne check blev ligesom den grønne check fra og med indkomståret 2014 reduceret for at finansiere tilbagerulningen af forsyningssikkerhedsafgiften m.v., jf. lov nr. 1174 af 5. november 2014. Endvidere blev den supplerende grønne check fra og med indkomståret 2018 ligesom den grønne check reduceret yderligere for ikke-pensionister for at finansiere afskaffelsen af PSO-afgiften, jf. lov nr. 191 af 27. februar 2017. Reduktionen blev fastsat til at ske gradvist frem mod 2025, således at den supplerende grønne check i 2019 vil udgøre 145 kr. pr. barn, dog maksimalt 290 kr., faldende til 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr., i 2025.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 1, stk. 2, 5.-9. pkt., i kompensationsloven ophæves og i stedet indsættes som 5. pkt., at den supplerende grønne check for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår skal udgøre 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. Herved fremrykkes den reduktion af den supplerende grønne check, som efter gældende regler først ville være fuldt indfaset i 2025.

Da reduktionen, der foreslås fremryændres kket, ikke reducerer pensionisters supplerende grønne check, vil den foreslåede fremrykkelse heller ikke have betydning for størrelsen af pensionisters grønne check. Der således ikke ved, at pensionister får en højere supplerende grøn check end ikke-pensionister.

Til nr. 6

Pensionister får efter gældende regler en supplerende grøn check på 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr., i 2019 faldende til 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr., i 2025, jf. kompensationslovens § 1, stk. 2., 10.-13. pkt.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret til nr. 5 og afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre henvisningen til de fastsatte beløb, som den supplerende grønne check for pensionister udgør i de enkelte indkomstår, i kompensationslovens § 1, stk. 2, 10. pkt., fra »11.-13. pkt.« til »7.-9. pkt.«

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der ved nr. 5 foreslås at fastsætte det samme beløb for ikke-pensionister for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår, hvorved en række punkummer i kompensationslovens § 1, stk. 2, udgår.

Til nr. 7

Efter kompensationslovens § 1 ydes den grønne check og den supplerende grønne check til personer som skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes for den indkomst, der overstiger et fastsat bundfradrag, der for den supplerende grønne check suppleres med et tillæg.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret til nr. 2, 5 og 8 samt i afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre henvisningen til fastsættelsen af størrelsen af tillægget til bundfradraget for de enkelte indkomstår i kompensationslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., fra »2.-16. pkt.« til »2.-10. pkt.«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at en række punkummer i kompensationslovens § 2, stk. 2, udgår.

Til nr. 8

Efter kompensationslovens § 1 ydes den grønne check og den supplerende grønne check til personer som skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 397.000 kr. (2018). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For den supplerende grønne check tillægges bundfradraget et beløb på 10.200 kr. (2018). Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for personen er aftrappet fuldt ud. Aftrapningsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

Der henvises beskrivelsen af gældende ret i nr. 2 og 5 og afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Som en konsekvens af, at reduktionen af den grønne check fremrykkes, foreslås det at ophæve § 2, stk. 2, 6.-12. pkt., i kompensationsloven og i stedet indsætte som 6. pkt., at det tillæg til bundfradraget, som skal medregnes ved aftrapningen af den supplerende grønne check, skal udgøre et beløb på 7.000 kr. for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår. Herved fremrykkes reduktionen af størrelsen på det nævnte tillæg parallelt med fremrykningen af reduktionen af den supplerende grønne check.

Til nr. 9

Både den grønne check og den supplerende grønne check aftrappes med 7,5 pct. af grundlaget for topskatten, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 397.000 kr. (2018). Bundfradraget reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For pensionister, som får både en højere grøn check og en højere supplerende grøn check end ikke-pensionister, tillægges bundfradraget for aftrapning af den supplerende grønne check et beløb på 12.400 kr. (2018).

Tillægget betyder, at aftrapningen af den supplerende grønne check først indtræder, når den grønne check for pensionisten er aftrappet fuldt ud. Aftrapningsbeløbet for både den grønne check og den supplerende grønne check kan maksimalt udgøre et beløb svarende til størrelsen på checken.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre henvisningen til fastsættelsen af størrelsen af pensionisters tillæg til bundfradraget for de enkelte indkomstår i kompensationslovens § 2, *stk. 2, 13. pkt.*, fra »14.-16. pkt.« til »8.-10. pkt.« Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at en række punktummer i kompensationslovens § 2, *stk. 2*, udgår.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 2 vedrørende fremrykning af reduktionen af den grønne check har virkning fra og med indkomståret 2019. Dette skyldes, at det foreslås at fremrykke reduktionen af den grønne check for ikke-pensionister, så den for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår vil udgøre 525 kr., og at fremrykke reduktionen af den supplerende grønne check for ikke-pensionister, så den for indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår vil udgøre 120 kr.

Det foreslås i *stk. 3*, at den ændrede afgift for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Udgør afregningsperioden eksempelvis både december 2018 (31 dage) og januar 2019 (31 dage), og der er leveret 2.000 kWh i hele afregningsperioden, vil der skulle betales den ændrede afgift for 2019 af 1.000 kWh.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 3* finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsnedsættelser i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 1. januar 2025. Såfremt afregningsperioden eksempelvis påbegyndes inden den 1. januar 2023 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra afgiftsændringen til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 1 i lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 5 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

§ 6. Af forbrug af elektricitet i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales en afgift på 25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021 af den del af forbruget, der overstiger 4.000 kWh årligt. Af andet forbrug af elektricitet betales en afgift på 89,8 øre pr. kWh (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Stk. 2-4. - - -

1. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »30,2 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »15,3 øre pr. kWh (2015-niveau)«.

2. I § 6, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »89,8 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »85,9 øre pr. kWh (2015-niveau) til og med den 31. december 2022, 82,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023, 81,9 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2024 til og med den 31. december 2024 og 76,0 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2025«.

§ 2

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 944 af 5. august 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 191 af 27. februar 2017, foretages følgende ændring:

§ 1. Der ydes en skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-16. pkt., til personer, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, og som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret. For indkomståret 2015 udgør beløbet 955 kr. For indkomståret 2016 udgør beløbet 950 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 940 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 765 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 630 kr. For indkomst-

1. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »2.-16. pkt.« til: »2.-10. pkt.«

2. § 1, *stk. 1, 6.-12. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 525 kr.«

året 2020 udgør beløbet 600 kr. For indkomståret 2021 udgør beløbet 595 kr. For indkomståret 2022 udgør beløbet 550 kr. For indkomståret 2023 udgør beløbet 545 kr. For indkomståret 2024 udgør beløbet 535 kr. For indkomståret 2025 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 525 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 14.-16. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 930 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 900 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 875 kr.

Stk. 2. Til personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A den første dag i indkomståret, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år, ydes i overensstemmelse med de bestemmelser, som følger af § 5, stk. 1-6, en supplerende skattefri kompensation på det beløb, der er anført i 2.-13. pkt., hvis barnet den første dag i indkomståret faktisk opholder sig her i landet, ikke har indgået ægteskab, ikke er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, ikke sammen med en indehaver af forældremyndigheden er optaget i en døgnforanstaltning efter lov om social service eller i øvrigt forsørges af offentlige midler. For indkomstårene 2015 og 2016 udgør beløbet 220 kr. pr. barn, dog maksimalt 440 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 175 kr. pr. barn, dog maksimalt 350 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 145 kr. pr. barn, dog maksimalt 290 kr. For indkomståret 2020 udgør beløbet 140 kr. pr. barn, dog maksimalt 280 kr. For indkomståret 2021 udgør beløbet 135 kr. pr. barn, dog maksimalt 270 kr. For indkomstårene 2022-2024 udgør beløbet 125 kr. pr. barn, dog maksimalt 250 kr. For indkomståret 2025 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om so-

3. I § 1, stk. 1, 13. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »14.-16. pkt.« til: »8.-10. pkt.«

4. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »2.-13. pkt.« til: »2.-9. pkt.«

5. § 1, stk. 2, 5.-9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 120 kr. pr. barn, dog maksimalt 240 kr.«

7. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres »2.-16. pkt.« til: »2.-10. pkt.«

8. § 2, stk. 2, 6.-12. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»For indkomståret 2019 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 7.000 kr.«

9. I § 2, stk. 2, 13. pkt., der bliver 7. pkt., ændres »14.-16. pkt.« til: »8.-10. pkt.«

cial pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., ydes kompensation med det beløb, der er anført i 11.-13. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 215 kr. pr. barn, dog maksimalt 430 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 210 kr. pr. barn, dog maksimalt 420 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 200 kr. pr. barn, dog maksimalt 400 kr.

Stk. 3-5 - - -

§ 2. - - -

Stk. 2. Den supplerende kompensation, som er nævnt i § 1, stk. 2, nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger bundfradraget efter stk. 1 med tillæg af det beløb, der er anført i 2.-16. pkt. For indkomståret 2015 udgør beløbet 12.733 kr. For indkomståret 2016 udgør beløbet 12.667 kr. For indkomståret 2017 udgør beløbet 12.533 kr. For indkomståret 2018 udgør beløbet 10.200 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 8.400 kr. For indkomståret 2020 udgør beløbet 8.000 kr. For indkomståret 2021 udgør beløbet 7.933 kr. For indkomståret 2022 udgør beløbet 7.333 kr. For indkomståret 2023 udgør beløbet 7.267 kr. For indkomståret 2024 udgør beløbet 7.133 kr. For indkomståret 2025 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 7.000 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager eller får forskud på førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig eller almindelig førtidspension m.v., udgør tillægget efter 1. pkt. det beløb, der er anført i 14.-16. pkt. For indkomståret 2018 udgør beløbet 12.400 kr. For indkomståret 2019 udgør beløbet 12.000 kr. For indkomståret 2020 og efterfølgende indkomstår udgør beløbet 11.667 kr.